

Các Nước: Phần 2

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Sáng thế Ký 2:9–17; Đa-ni-ên 2:31–35; Ê-sai 17:12, 13; Đa-ni-ên 7:1–3; Rô-ma 3:10–19; Khải huyền 12:15, 16; 10:1–11.

CÂU GỐC: “Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa Trời; Ta sẽ được tôn cao trong các nước, cũng sẽ được tôn cao trên đất” (Thi thiên 46:10).

Trong nhiều thế kỷ, một số người đã lập luận rằng Đức Chúa Trời muốn thấy việc thế gian bị sa ngã, ý định của Ngài là để con người sa vào tội lỗi và sự chết, rồi sau đó Ngài giáng thế trong hình thể con người là Đức Chúa Giê-su, để hy sinh trên thập tự giá. Suy cho cùng, còn cách nào khác mà Ngài có thể bày tỏ một cách đầy thuyết phục và sinh động về tình yêu thương chân thành và sâu đậm của Ngài dành cho nhân loại hơn là chết trên thập tự giá vì yêu thương họ? Nhưng nói chung, những người này luôn lập luận rằng Chúa cần loài người sa ngã.

Đây là một quan điểm vô cùng kinh tởm và tối tệ. Đức Chúa Trời không bao giờ có ý định để cho Sa-tan hay nhân loại bị sa ngã. Sự phản loạn của Sa-tan, và sau đó là của nhân loại, là một bi kịch gây ra hậu quả rất nghiêm trọng. Trái lại niềm vui mừng và lòng tri ân của chúng ta về diễm phúc được ở trong Chúa, chắc hẳn vẫn không bị sút mẻ chút nào, nếu tổ phụ của nhân loại không hề bị sa ngã.

Tuần này, chúng ta sẽ tiếp tục nghiên cứu những nan đề do sự Sa Ngã gây ra, và sự đòi hỏi phải có chính quyền của con người trái ngược với sự tể trị của Đức Chúa Trời. Những lẽ thật này, được bày tỏ một cách rõ ràng trong sách Đa-ni-ên, sách này giải nghĩa rằng Đức Chúa Trời đã đứng khi cảnh báo dân Ngài về điều gì sẽ xảy ra, khi họ quay lưng lại với Ngài và chọn các vị vua trên đất. Đây rõ ràng là những gì họ phải đối diện: Thay vì sự quản trị của Đức Chúa Trời, thì đó là sự cai trị của những vua trần thế, và những kẻ tội lỗi sẽ thống trị những kẻ tội lỗi, là một kết hợp chưa bao giờ thích hợp.

**Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 3 tháng 5.*

Mệnh Lệnh Đầu Tiên

Vườn Ê-đen là một lớp học cho những con người đầu tiên của Chúa, một nơi mà việc họ tương tác với thiên nhiên sẽ không ngừng dạy họ và con cháu của họ thêm về Đấng Tạo Hóa. Bà Ellen G. White đã bày tỏ rằng, “Cặp vợ chồng thánh khiết không chỉ là những đứa trẻ dưới sự chăm sóc của Cha, mà còn là những học sinh nhận được sự hướng dẫn từ Đấng Tạo Hóa toàn tri. ... Những bí ẩn của vũ trụ hữu hình—‘những công trình kỳ diệu của Ngài, Đấng trọn vẹn trong tri thức’ (*Gióp 37:16*)—Chúa đã cho họ một nguồn kiến thức và niềm vui vô tận”—*Patriarchs and Prophets*, tr. 50, 51.

Đọc Sáng thế Ký 2:9–17. Mệnh lệnh đầu tiên, cũng là một sự ngăn cấm, mà Đức Chúa Trời ban cho nhân loại là gì, và tại sao nó lại quan trọng đến vậy?

Lần đầu tiên động từ gốc “*tswh*” hay “mệnh lệnh” được Chúa sử dụng với con người là trong Sáng thế Ký 2:16, là lúc Ngài ra lệnh không được ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác. Tại sao một số kiến thức lại không được biết? Chẳng phải việc trải nghiệm và biết nhiều hơn luôn mang lại lợi ích sao?

Suy nghĩ như vậy là không đúng theo Kinh Thánh: Đức Chúa Trời có ý định giáo dục dân Ngài một cách kỹ lưỡng, đồng thời tránh cho họ phải chịu nhiều đau khổ lâu dài do một số kiến thức sẽ gây ra, chẳng hạn như hậu quả khi con người chọn sự tự trị, thay vì để chính Chúa quản trị họ.

Hàng nghìn năm sau đó, khi dân Y-sơ-ra-ên đòi có một vua, Đức Chúa Trời đã cảnh báo trước những hậu quả (như chúng ta đã tìm hiểu vào tuần trước), và Ngài phán cho dân Ngài biết rằng, quyết định rời bỏ quyền cai trị trực tiếp của Ngài sẽ còn kéo dài cho đến tận thế.

Khi các vua của dân Y-sơ-ra-ên ngày càng trở nên độc ác hơn, tuyển dân của Đức Chúa Trời cũng càng trở nên quá trần tục và xa rời mục đích thiêng liêng của họ.

Tiếp cận sách Đa-ni-ên với bối cảnh này giúp chúng ta hiểu rõ hơn: các khảo thị về hành trình của các đế chế không chỉ là một bản cáo trạng cho “các nước”—của các dân ngoại đạo—mà còn là những lời buộc tội về những thất bại của dân Y-sơ-ra-ên, khi họ không tuân theo các điều răn của Đức Chúa Trời. Thay vì sống trong sự tự do được ban cho lúc ban đầu ở vườn Ê-đen như là một lớp học, hằng bao thế kỷ sống trong vòng nô lệ, vẫn có thể là một lớp học mới khác, nơi các tâm hồn sẵn lòng có thể chứng kiến những nét tương phản rõ ràng, giữa các vương quốc của thế gian và vương quốc của Đức Chúa Trời.

Hãy nghĩ về những loại kiến thức, ngay cả bây giờ, mà nhiều người trong chúng ta không nên biết thì tốt hơn. Điều này giúp chúng ta hiểu thế nào về những gì bị cấm ở vườn Ê-đen?

Đa-ni-ên 2

Chính trong thời kỳ bị lưu đày ở xứ Ba-by-lôn, qua tiên tri Đa-ni-ên, Đức Chúa Trời đã diễn tả một cách chi tiết nhất về mối quan hệ giữa dân Ngài và các vương quốc trên thế giới này. Dân sự của Ngài không còn tự chủ nữa; bây giờ họ sẽ phải gánh chịu hậu quả cho những lựa chọn của mình. (Và có lẽ chúng ta sẽ học hỏi từ những kinh nghiệm sai lầm của họ?)

Đọc Đa-ni-ên 2:31–35, những lời này cho chúng ta thấy cái nhìn bao quát về lịch sử thế giới cho đến tận thế. Bạn và tôi có thể học được những lẽ thật quan trọng nào, từ lời tiên tri quan trọng này?

Vào cuối thế kỷ 19, nhiều người tràn trề niềm tin mới nơi sự tiến bộ của nhân loại. Ví dụ, cuộc Triển lãm Công nghệ Paris (1900) là một minh chứng đáng chú ý về sự lạc quan về tương lai. Chắc chắn, với tất cả những tiến bộ kỹ thuật và khoa học của chúng ta, nhiều vấn nạn tồi tệ nhất của nhân loại sẽ được giải quyết! Khi nhân loại bước vào thế kỷ 20, nhiều nhà tư tưởng tỏ ra đầy lạc quan rằng, các lý tưởng Khai sáng (*Enlightenment*)—chẳng hạn như sự hoàn hảo của con người và sức mạnh của lý trí—sẽ mở ra một kỷ nguyên mới vô cùng tuyệt vời cho nhân loại.

Tuy nhiên, thế chiến thứ nhất đã nhanh chóng làm tan vỡ những giấc mơ đó, đến cuối thế kỷ 20, đã có hơn 200 triệu người thiệt mạng vì chiến tranh. Chúng ta có thể đã tiến bộ về mặt công nghệ, nhưng chắc chắn không tiến bộ về mặt đạo đức. Để diễn giải điều này, Tiến sĩ Martin Luther King từng nói rằng: Chúng ta có tên lửa dẫn đường, nhưng lại dẫn con người đi sai đường. Và đó là một sự kết hợp rất đáng sợ.

Nhiều người nghiên cứu lời tiên tri đã nhận thấy rằng, các kim loại trong Đa-ni-ên 2 chuyển đổi từ giá trị cao nhất đến giá trị thấp nhất: Vàng giảm thành bạc, bạc giảm thành đồng, đồng thau giảm thành sắt, cho đến khi cuối cùng chúng ta chỉ còn lại sắt và đất sét.

Ông Charles Darwin, ông Karl Marx và các nhà tư tưởng khác ở thế kỷ 19, đã cố gắng thuyết phục chúng ta rằng nhân loại đang tiến hóa trở nên tốt lành hơn—rằng chúng ta đang tiến hóa về mặt sinh học và xã hội. Mặc dù ở một khía cạnh nào đó, sự tồn tại của con người đã được cải thiện (ít nhất là ở mức độ vật thể), nhưng ai thực sự nhìn về tương lai của thế giới này, như nó hiện đang được cai trị và quản trị, mà có thể chắc chắn về sự hòa bình, an ninh và thịnh vượng?

Đức Chúa Giê-su đã cảnh báo: “Các ngươi sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc. . . . Dân này sẽ đẩy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất” (Ma-thi-ơ 24:6, 7). Mặc dù có các lời cảnh báo đáng sợ này, làm sao chúng ta vẫn có thể được an ủi khi biết rằng mình đã được cảnh báo trước về những hoạn nạn?

Đa-ni-ên 7

Giấc chiêm bao trong Đa-ni-ên chương 2, được bày tỏ lần đầu tiên cho vua Ba-by-lôn. Ngược lại, khảo thị trong Đa-ni-ên chương 7, được trình bày cho một tiên tri Hê-bơ-rơ, là một cá nhân của dân tộc có giao ước với Đức Chúa Trời.

Tiên tri Đa-ni-ên được nhìn thấy một nội dung tương tự như vua Nê-bu-cát-nết-sa đã thấy, nhưng từ một góc nhìn khác. Thay vì một bức tượng, ông thấy nhiều quốc gia nổi lên từ biển do gió khuấy động mặt nước. Những quốc gia này luôn trong tình trạng xung đột, dẫn đến sự thay đổi quyền lực liên tục. Các câu Kinh Thánh như Thi thiên 65:5-8; Ê-sai 17:12, 13; và Giê-rê-mi 46:7, 8 sử dụng hình ảnh lụt lội và sóng gió để miêu tả sự tranh chiến giữa các quốc gia.

Ngược lại, Đất Hứa tồn tại ít nhất trong một thời gian, như một hòn đảo hòa bình và an toàn giữa đại dương các vương quốc ngoại giáo—một quốc gia thiêng liêng được xây dựng trên nền tảng vững chắc là sự tể trị của Đức Chúa Trời, trái ngược với những quốc gia bất trị ở xung quanh.

Đọc Đa-ni-ên 7:1–3. Có rất nhiều biến động trong đoạn này. Chúng ta có thể rút ra bài học gì từ những biểu tượng trong đoạn này, chẳng hạn như con thú thú nhất nổi lên từ biển?

Tiên tri Đa-ni-ên nhìn thấy sự hỗn loạn của chiến tranh dân ngoại từ bờ biển, và thành linh các con thú bắt đầu xuất hiện trên đất liền—tại vùng lãnh thổ của ông! Những vấn đề của dân ngoại giờ đây đã trở thành vấn đề của dân tộc ông. Dân Chúa đã chọn sống theo lối sống của dân ngoại, nên giờ họ phải sống dưới quyền cai trị của dân ngoại. Bắt đầu từ sự thống trị của đế quốc Ba-by-lôn, tuyển dân của Đức Chúa Trời không bao giờ còn được thừa hưởng sự tự chủ trọn vẹn và lâu dài nữa.

Ngày nay dân Chúa mất quyền tự chủ sẽ còn tồn tại cho đến tận thế, khi Đấng Christ được phục hồi lại vị thế chân chính của Ngài là Vua của chúng ta. Trong Tân Ước, dân của Đức Chúa Trời đã tiếp tục chịu đau khổ dưới sự kiểm soát của Đế quốc La Mã và sau đó là sự đàn áp của cái sùng nhỏ, tức là kẻ kế vị La Mã ngoại giáo kia.

Mặc dù về mặt lịch sử, một số quốc gia đã tốt hơn những quốc gia khác, cũng như một số thời đại hòa bình hơn những thời đại khác, nhưng phần lớn lịch sử của các quốc gia, dân tộc và đế chế chỉ đi từ thảm kịch này sang thảm kịch khác, từ kẻ áp bức này sang kẻ áp bức khác. Và thường thì tất cả những đại họa này, lại xảy ra dưới thời những lãnh tụ luôn tuyên bố, mình có ý định tốt nhất cho người dân. Thật là một sự tương phản với sự cai trị mà Đức Chúa Trời đã dành cho dân Ngài, giá như họ đã chọn vâng lời Ngài.

Làm thế nào Rô-ma 3:10–19 giúp giải thích nhiều điều về thế giới của chúng ta? Đặc biệt, câu 19 cho thấy lý do tại sao chúng ta rất cần phúc âm trong cuộc sống của mình?

Giữa Đất và Biển

Hình ảnh đất và biển trong Kinh Thánh, đặc biệt là về lời tiên tri, mang tính cách chỉ dẫn người đọc rất nhiều. Biểu tượng đất và biển có sự tương phản rõ rệt.

“Về mặt biểu tượng, khi đất và biển đặt cạnh nhau, đất thường đại diện cho thế giới có trật tự, hoặc thậm chí là đất của Y-sơ-ra-ên, trong khi biển ám chỉ các quốc gia ngoại bang đe dọa Y-sơ-ra-ên, cũng như biển đe dọa đất liền”—Beatrice S. Neall, “Sealed Saints and the Tribulation” trong sách *Symposium on Revelation*, Quyển 1, ed. Frank B. Holbrook, (Silver Spring, MD: Biblical Research Institute, General Conference of Seventh-day Adventists, 1992), tr. 260.

Theo lối suy nghĩ này, đất đai là nơi ổn định, được thiết lập dưới sự tế tri của Đức Chúa Trời; biển tượng trưng cho sự hỗn loạn không ổn định của các quốc gia được thành lập dựa trên sự kiêu ngạo của con người.

Lấy ý tưởng nêu trên làm bối cảnh, hãy đọc Khải huyền 12:15, 16 và 13:1, 11. Hãy chú ý đến vị trí kề nhau giữa nước và đất. Chúng được sử dụng như thế nào và có thể dạy chúng ta gì về hiểu lời tiên tri?

Hãy chú ý rằng con rồng dùng nước để bắt bớ người phụ nữ (Hội thánh). Như chúng ta đã thấy, trong lời tiên tri, nước thường tượng trưng cho các chính quyền ở thế gian và sự hỗn loạn thường xảy ra với họ. Do đó, Sa-tan có thể sử dụng dân chúng như thế nào, dưới sự thúc giục của những người lãnh đạo, họ sẽ bắt bớ dân Đức Chúa Trời trong phần lớn lịch sử hội thánh.

Ngoài ra, các tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm hiểu Khải Huyền 12:16 liên quan đến sự di cư của các tín đồ bị đàn áp đến Tân Thế Giới. Sự hiểu biết của chúng ta về đất và biển có ý nghĩa gì đối với sự hình thành nền Cộng hòa Mỹ?

Liệu chúng ta có thể coi Mỹ Quốc là “đất” giống như “Đất Hứa”—một nơi dành riêng cho dân Đức Chúa Trời không? Đây có thể là lý do tại sao con thú trên đất lúc đầu có vẻ giống cừu non? Mặc dù nước Mỹ chưa bao giờ thực sự là “nước Y-sơ-ra-ên Mới”, như một số nhà sáng lập ban đầu muốn nhìn nhận, trong một thời gian dài, nơi đây đã là vùng đất tự do tôn giáo cho hàng triệu người bị áp bức tôn giáo trên toàn thế giới.

Đáng tiếc thay, con thú giống như con chiên này một ngày nào đó, sẽ nói “như con rồng” (*Khải huyền 13:11*). Hoa Kỳ, từ lâu đã là ngọn hải đăng về tự do tôn giáo cho những người bị đàn áp, sẽ trở thành kẻ thống trị trong việc đàn áp tôn giáo! Đây là một ví dụ khác về những gì đã xảy ra khi loài người chọn cách tự cai trị, thay vì để Chúa quan phòng họ.

Tiên Tri Một Lần Nữa

Hội Thánh còn sót lại được thành lập tại Hoa Kỳ, chính là nơi những người tìm kiếm tự do tôn giáo đã lánh nạn trong thế kỷ 17 và 18. Với những trở ngại bất bớ tôn giáo và chính trị đã tồn tại từ lâu ở các nơi khác, chắc chắn rằng phong trào mới này [hội thánh còn sót lại] không có thể khởi phát nhanh chóng và mạnh mẽ ở bất cứ nơi nào khác ngoài Hoa Kỳ.

Hãy đọc Khải huyền 10:1–11 mô tả sự ra đời của phong trào được tiên tri này. Tìm kiếm một số yếu tố mà chúng ta đã nghiên cứu, chẳng hạn như “các quốc gia,” đất liền và biển. Hãy suy ngẫm thật cẩn thận để không suy diễn quá nhiều từ đoạn này, bạn có thể tìm thấy những hiểu biết sâu sắc nào từ câu chuyện này?

Thiên sứ kêu lớn tiếng, giống như ba thiên sứ trong Khải huyền 14 và thiên sứ trong Khải huyền 18 đã làm. Đây là thời điểm cấp bách trong lịch sử, khi công việc của hội thánh còn sót lại được thành lập vì lợi ích của “nhiều dân nhiều nước, nhiều tiếng và nhiều vua nữa” (*Khải huyền 10:11*).

Thiên sứ cầm một “cuốn sách nhỏ”—có thể là sách Đa-ni-ên (*xem Đa-ni-ên 12:4*)—cuốn sách này được mở ra lần đầu tiên sau nhiều thế hệ. Thiên sứ có một chân trên biển và một chân khác trên đất. Điều này có thể liên quan đến ý tưởng rằng sứ điệp bao trùm toàn cầu, cả Thế giới Cổ xưa và Thế giới ngày nay. Nó cũng có thể ám chỉ ý tưởng rằng sứ điệp này dành cho tất cả các quốc gia: Những người sống trên đất liền và những người sống ở biển—“Dân ngoại.”

Cuối cùng, thế giới sẽ được chiếu sáng bằng vinh quang của Chúa, và những sứ điệp cuối cùng của Khải huyền 14 sẽ được rao truyền đến mọi người. Như quốc gia Y-sơ-ra-ên, sứ mạng của chúng ta với tư cách là một hội thánh là phải rao giảng phúc âm “Tin lành nầy về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.” (*Ma-thi-ơ 24:14*).

Đức Chúa Trời đang hướng lịch sử nhân loại tới một kết thúc vĩ đại: sự kết thúc của các đế quốc loài người và sự đăng quang nước đời đời của Đấng Christ. Đọc Đa-ni-ên 2:34, 35, 44, 45. Kinh Thánh nói rõ ràng rằng tất cả các vương quốc trần gian này sẽ bị tiêu diệt, không còn một dấu vết nào, và những gì xấu xa của thế gian sẽ được thay thế bằng vương quốc vĩnh cửu của Đức Chúa Trời, nơi mà tội lỗi, đau khổ, bệnh tật, điều ác và sự chết sẽ không bao giờ xuất hiện một lần nào nữa.

Hãy nghiên cứu những lời tiên tri trong Đa-ni-ên 2 và 7 đã báo trước chính xác về sự trỗi dậy và sụp đổ của tất cả các đế quốc trần gian này. Tại sao sự chính xác này (càng đáng kinh ngạc hơn nếu bạn nghĩ về thời điểm sách Đa-ni-ên được viết), có thể giúp chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời và lời hứa về vương quốc cuối cùng và vĩnh cửu của Ngài?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Đọc sách của Ellen G. White “*Patriarchs and Prophets*”, chương “Tháp Ba-bên,” tr. 117–124,

“Đoạn, tôi thấy trời mới và đất mới; vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã biến đi mất, và biển cũng không còn nữa’ (*Khải huyền 21:1*). Ngọn lửa tiêu diệt kẻ ác, làm sạch địa cầu. Mọi dấu vết rửa sả được quét đi. Trước mắt những người được chuộc, không có hỏa ngục cháy đời đời là hậu quả đáng sợ của tội lỗi.

Duy chỉ một điều nhắc nhở: Đấng Cứu Chuộc chúng ta sẽ mãi mãi mang dấu đinh. Trên đầu thương tích, bên sườn, nơi tay và chân của Ngài, đều lưu dấu vết của việc làm độc ác do tội lỗi gây nên. Nhìn xem Đấng Christ trong sự vinh hiển, tiên tri miêu tả, “Sự chói rạng Ngài như ánh sáng, những tia sáng ra từ tay Ngài, quyền năng Ngài giấu trong nơi đó” (*Ha-ba-cúc 3:4*). Tại nơi sườn bị đâm thủng, tuôn trào dòng huyết thẩm, có khả năng làm con người hòa thuận với Đức Chúa Trời, nơi đó có sự vinh hiển của Đấng Cứu Thế, nơi đó “quyền năng Ngài giấu kín.” “Có quyền lực cứu rỗi,” bởi sự hy sinh cứu chuộc, Ngài có quyền thực hành công lý trên những người đã coi thường lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Bằng chứng về sự hạ mình là danh dự cao quý nhất của Ngài trên núi Sọ, sẽ là đề tài ngợi khen, và bày tỏ quyền năng Ngài.”—Ellen G. White, *Thiên Ác Đấu Tranh*, tr. 596.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đến ngày cuối cùng, mọi thành tựu trần thế, dù vĩ đại đến đâu, dù đáng kinh ngạc và vinh quang đến đâu, cũng sẽ biến thành tro bụi và cuối cùng bị biến mất vĩnh viễn. Điều đó bao gồm bất cứ điều gì vĩ đại và vinh quang trên trần thế, mà bạn có thể đã hoàn thành hoặc đang hoàn thành hiện nay. Tại sao việc ghi nhớ quan điểm này luôn quan trọng? Quan điểm này sẽ giúp bạn giữ vững các điều ưu tiên trong đời mình như thế nào?
2. Hãy nghiên cứu kỹ con thú đến từ biển trong Khải huyền 13:1-10. Bằng những cách nào con thú này là hậu quả tự nhiên của tháp Ba-bên? Nó rõ ràng là tổng hợp tất cả các ‘quốc gia’ loài người, từ đế quốc Ba-by-lôn cho đến quyền lực của chiếc sừng nhỏ. Bạn nhận thấy những đặc điểm nào của mỗi đế chế đã tồn tại qua thời gian? Ví dụ, thế giới ngày nay vẫn phản ánh các giá trị của đế quốc Ba-by-lôn hay La-mã như thế nào?
3. Làm thế nào chúng ta, những người Cơ Đốc Phục Lâm, giữ được thế cân bằng một cách hợp lý, giữa việc tuân theo luật pháp Đức Chúa Trời và tuân theo luật pháp của bất kỳ quốc gia hay chính phủ nào, nơi chúng ta đang sống? Điều gì xảy ra khi hành động phục tùng một bên dẫn đến sự bất tuân bên kia?